

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindellicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio LXVI. Præcipuus cultus B. Virgini ac Matri Dolorosæ impensus, est sedula ejus virtutum imitatio. Emblema. Virga Mosaica populo per mare rubrum ac desertum viam in Palestinam monstrans ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO LXVI.

Præcipuus cultus B. Virgini ac Matri Dolorosæ im-
pensus, est sedula ejus virtutum imitatio.

Imitatores mei estote, sicut & ego Christi.

1. Cor. 4. 16.

I. **U**anorum prodigiorum operatrix fuerit virga illa, seu baculus pastoralis, quo Moyses quondam pascebat, & minabat oves Jethro, satis abundè Sacræ declarant Pagine. Per hanc virgam, tot portenta coram Pharaone & servis ejus in Ægypto fecit, Nilumque & omnes aquas in sanguinem vertit: *Ecce percussit virgâ, que in manu mea est, aquam fluminis, & vertetur in sanguinem.* Exod. 7. 17. Per eandem mare rubrum divisit, & sicco pede ac vestigio populum Israëliticum in Palestinam traduxit: *In autem*

N.

Exod. 14. 16. autem eleva virgam tuam, & extende manum tuam super mare, & divide illud, ut gradientur filij Israël in medio mari per siccum. Cum idem electus Dei populus non haberet, quo sitim in terra deserta, invia & inaquosa cum jumentis restingeret, ope ejusdem virgæ largissimas aquas produxit: Percussit petram, & fluxerunt aquæ. Percussit autem Moyses hanc petram bina vice: Cùmque elevasset Moyses manum, percutiens virgâ bis silicem, egressæ sunt aquæ largissima, ita ut populus biberet & jumenta. Supra quod S. Augustinus: Percussa, inquit, est petra de virga bis; gemina percussio duo ligna crucis significat. Verùm Richardus à S. Laurentio per eandem virgam rectè SS. Virginem Deiparam intelligit: Hæc, inquit, est virga Moysis, per quam fecit signa in Ægypto, & ad quam in omni necessitate recurreret; cui prodigiolæ virgæ mare rubrum dividenti, & viam ad terram desiderabilem populo aperienti, ac monstranti rectè pro Lemmate inscribes:

Illuc iter, quò ostendam.

Ita est: Illuc iter, quò ostendam, quò enim præibant Christus & S. Mater ejus, oportet, ut & nos sequamur vestigia eorum: Christus, ait S. Petrus, passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus. Populus ille Hebraicus, cùm exiret de terra Ægypti, nonduntaxat hanc Ducem virgam Mosaicam, sed & columnam nubis per diem, & ignis per noctem sequebatur: Dominus autem præcedebat eos ad ostendendam viam per diem in columna nubis, & per noctem in columna ignis, ut Dux esset itineris utroque tempore. Per hanc columnam nubis & ignis S. Epiphanius & B. Virginem subaudit: Nubes levis, inquit, inquam Dominus ascendit, MARIA est, protegens nos ab æstu Divini Justitiæ Solis, quâ nubes est, de qua & Isaias vaticinatus est: Ecce Dominus ascendit super nubem levem. Sed & columna ignis est MARIA de nocte nos illuminans, per quam noctem rectè ingruentem mortem intelligimus: Venit nox, ait Veritas, quando nemo potest operari. O quàm beati tunc erimus, Clientes Mariani! si tunc nobis hæc mystica columna nubis & ignis micans meritis & lucens exemplis ad æternam beatitudinem monstrabit viam: Illuc iter, quò ostendam.

2. Cùm quondam Deus Moysen populi Ducem ac Legiferum exactè docuisset, quomodo arcam & propitiatorium cum duobus Cherubinibus fabricaret, tandem illi formam tabernaculi cum suis vasibus ac suppellectile præscripsit, ubi in fine subjunxit: Inspice, & fac secundum exemplar, quod tibi in monte monstratum est; videlicet in monte Sina, ubi Moy-

Moyſes 40. diebus cum Deo commoratus multa arcana vidit, & didicit, ut juxta ideam & exemplar ibi conſpectum ambularet, & faceret.

Sodalis Mariane! tibi non ſolum in exemplar proponitur Chriſtus in monte Calvariae cruci affixus, ſed & doloroſa Mater ejus MARIA ſtans juxta crucem: *Inſpice, & fac ſecundum exemplar, quod tibi in monte monſtratum eſt.* Inſpice in ea exemplar ſummæ obedientiæ, fidei, ſpei, charitatis, patientiæ, fortitudinis, perfeverantiæ, humilitatis, paupertatis, puritatis, contemptus mundi, omniumque virtutum; neque ſufficit hanc ideam inſpicere ſolum, ſed & neceſſe eſt, ſi illam dignè colis, & verè amas, ut virtutes illius, ſaltem quantum potes, imiteris: *Ut impetres, inquit Mellifluus, ejus orationis ſuffragium, non deſeras converſationis exemplum;* & S. Auguſtinus: *Summa, ait, religio eſt, imitari quod colimus.*

S. Bernh. ho.
2. ſuper
miſſus eſt.
S. Aug. ſer.
de SS.

Fideliffimus ille armiger Jonatham Dominum ſuum per præaltos ac præruptos petrarum ſcopulos contendentem ſine more ſecutus eſt, & individuus ei comes in cruento prælio adhæſit: *Dixitque ei armiger ſuus, perge, quò cupis, & ero tecum, ubicunq; volueris.* Ethai vir in paucis egregius Davidem Regem ſuum à facie Abſolonis fugientem generoſo ſeſtabatur animo: *Vivit Dominus, & vivit Dominus meus Rex, quoniam in quocunq; loco fueris Domine mi Rex, ſive in morte, ſive in vita, tibi ſervus tuus.* Abimelechum ſocij in omni periculo ſecuti, ejusque mores imitati ſunt: *Et arreptâ ſecuri, præcidit arboris ramum, imponitque ſerens humero dixit ad ſocios: Quod me videtis facere, citò facite; igitur certatim ramos de arboribus præcidentes, ſequebantur Ducem, &c.*

1. Reg. 14. 7.

2. Reg. 25. 26.

Judic. 9. 48.

Agedum Cliens Mariane! aſcendamus & nos in montem, & hunc Calvarium, atque inſpiciamus exemplar, quod à Crucifixo & Crucifixæ Matre ibi nobis monſtratum eſt. Conſideremus comprimis fidem doloroſæ Matris, quam ſtans ad crucis radicem in ſummo luctu publicè & inſpectante ſerè orbe terrarum, profeſſa eſt hunc nimirum in maledicto ligno pendentem hominem, vulneratum, plagatum, cruentatum, & pecudî excoſiatae quàm homini ſimiliorem Dei & ſuum eſſe Filium, *Denm verum de Deo vero, &c.* Vide econtrario vacillantem Petri fidem à minimo ventulo concuſſam; ſtat interim Virgo immota, ubi terra contremiſcit! ſaxa diſſiliunt, & ad ruinam inclinant omnia; ſtat, inquam, firmiùs credens, & ſperans, quàm Abraham aut ullus hominum; proinde meritò de illa dicere poteris, quod olim de dicto Abrahamo: *Contra ſpem in ſpem credidit, ut fieret Mater multarum gentium.*

Matt. 26. 76.

Rom. 4. 16.

Mater Doloroſa.

YYY

Quid

Quid de obedientia & resignatione in Divinam voluntatem hujus
dolorosæ Virginis enarro? Per unicum illud FIAT in Verbi incarnatio-
ne juxta mentem S. Bernardini Senensis plus promeruit, quam omnes
homines suis actibus, ratio est, quia per illum actum dignitatem Ma-
tris Dei saltem de congruo, prout scholæ loquuntur, meruit, quæ ma-
jor est, quam si universi hujus mundi regimen ei fuisset commissum.
Accedit, quod per illud FIAT in omnem Filij passionem pro salute
mundi peferendam assensa fuerit; unde ejus obedientia & resignatio
longè major quam Abrahami exitit, dum ille Filium suum super struem
lignorum DEO T. O. M. in holocaustum immolare voluit, hæc autem
actu dignissimum Filium suum Patri æterno pro redemptione mundi in
acceptabile Sacrificium obrulit. Disce hîc, anime mi, etiam in rebus
arduis Deo ac Superioribus obedire; vide, & considera, quomodo in-
obedientiæ Vasthi Reginae cunctis fuerit offendiculo, obedientia au-
tem dolorosæ Matris omnibus sit exemplo. Disce & firmam sæpius in
Deum excitare fidem, quam bona comitentur opera, nam *domestici ejus*
vestiti sunt duplicibus, supra quod Richardus à S. Laurentio: *Vestes ser-*
vorum MARIÆ sunt fides & operatio. Fides vestis interior, quæ ornat ani-
mam in oculis Dei; operatio exterior, quæ coram hominibus nos Christo pa-
tienti similes facit. Disce ulterius te in omnibus Divinæ committere vo-
luntati: *Intemerata Virgo*, ait citatus S. Bernardinus, *semper habuit con-*
tinuum aspectum ad Dei beneplacitum promptumque consensum. Fac hoc &
tu, & vives.

3. Et quid dico de immensa hujus SS. ac dolorosæ Virginis in Deum
& proximum charitate? Voluit quondam Deus, ut arca Veteris Testa-
menti foris & intus aureis laminis velaretur: *Et de aurabis eam auro mun-*
dissimo intus & foris, faciesque supra coronam auream per circuitum. Men-
sa illa panum propositionis ex nitidissimo auro erat fabricata: *Et inan-*
rabis eum auro purissimo, &c. Propitiatorium pari ratione ex precio-
sissimo auro erat præparatum: *Facies & propitiatorium de auro mundis-*
simo. Regale illud solium sapientissimi Solymæorum Regis simili ob-
ryzo micabat auro: *Fecit etiam Rex Salomon thronum de ebore grandem,*
& vestivit eum auro sulvo nimis. Candelabrum illud sepriceps in templo
quondam asservatum, ex auro speciosissimo erat constructum: *Facies*
& candelabrum ductile de auro mundissimo, &c.

Omnia hæc contingebant illis in figura, nobis autem Christicolis
non aliud præfigurabant, quam sanctissimam & intemeratam Dei Ge-
nitricem MARIAM, verè auream Matrem nostram, quia per aurum
amor

amor designatur; ipsa autem est *Mater pulchra dilectionis*. Arca fuit, *Ecc. 24. 24.* quia in se Divinum continebat manna, & quidem tota aurea, quippe charitate in Deum & proximum plena; proin rectissime illud sibi usurpare poterat: *Ordinavit in me charitatem*. Mensa panum propositionis erat omni puritate nitidissima, & auro purissimo (serventissima scilicet charitate) fulgida, nobis exhibens & subministrans Panem vitæ & Angelorum. Propitiatorium erat aureum, quod peculiariter amorem Virginis dolorosæ in genus humanum ardentissimum præsignavit, quia pro peccatis nostris Filius ejus propitiatio factus est, ipsa, prout loquitur *S. 1. Joan. 2. 2.* *S. Ephrem* *or. de Laud. Virg.* Ephrem: *Propitiatorium universe terre*. Erat & thronus veri ac pacifici Salomonis ex purissimo virginitatis ebore elaboratus, & fulgido charitatis auro vestitus, quia in hoc regali folio Christus, *Qui plus est quam Salomon*, requievit. Candelabrum denique ductile erat omnibus charitatis face in vita prælucens, ac tunc præsertim, *ubi tenebre factæ sunt super universam terram*, ubi sol, mundi oculus oculos suos avertit, ne Dominum suum cerneret morientem; tu, ô pretiosissima Virgo! tanquam lucerna fulgens, non sub modio sed super montem Calvarium posita tuarum splendore virtutum universo orbi in maligno posito præluxisti. O charitas immensa! quam nec flumina, nec perlecutionum fluctus, nec totus cruentissimæ passionis Oceanus poterant obruere: *Et quod maximas huic amori faces subdit*, ait V. P. Drexelius: *Vidit & audivit Filium in cruenta trabe & preces & lacrymas pro inimicis, pro irrisoribus, pro parricidis fundere*. *Nec ulla Mater felicius imitata est Filium, quam hec Divina*, plus quam Paulus, qui optabat ipse anathema esse pro fratribus suis; Christus autem re ipsa in cruce maledictum pro nobis factus est, & dolorosa Mater ejus stans sub cruce probrosissima maledicti & infamis Filij maledicta & infamis Mater passim audiebat. O anime mi! disce hîc, quo charitatis fervore in Deum & proximum flagrare debeas? *Non querens*, inquit Apostolus, *quod tibi utile est, sed quod multis, ut salvi fiant*, & Dilectus Christi Discipulus: *Qui non diligit, manet in morte*, &c.

4. Vis, ut de hac dolorosa Virgine plura agglomerem argumenta? Audi & auribus percipe, imò stylo ferreo pectori tuo inscribe. Hæret anceps Josephi animus, & jam meditatur abitum: *Voluit occultè dimittere eam*; quid ad hoc humilis Virgo? Silet & rem totam Divinæ committit Providentiæ. Imminet partus, offertur non aliud quam peccudum hospitium: *Non erat eis locus in diversorio*. Silet iterum mitissima Virgo, & patientissime rerum omnium suffert penuriam. Adest dies

Luc. 2. 21. dies primæ sanguinis effusioni destinata: *Ut circumcideretur Puer.* Si
 Luc. 2. 34. meon prædicit acerbissimum doloris gladium & crucem: *Ecce positus est
 hic in ruinam, & in resurrectionem multorum in Israel, & tuam ipsius animam
 pertransibit gladius.* Herodes minatur Pueri mortem & interitum; se-
 quitur fuga in Ægyptum & per septem annos exilium, filet tamen pa-
 rientissima Mater, & æquo animo omnia sustinet aduersa. Et nunquid
 tunc Angelo, prout observat S. Joannes Chrysostomus, dicere pore-
 rat: *Incerta ista res est, ac prorsus Ambigua: Tu paulò antè dicebas, quia
 salvabit populum suum, & nunc seipsum quidem non potest de periculis libe-
 rare, sed fuga nobis est necessaria, & peregrinatio ac transmigratio longi-
 qua. Contraria omnino sunt facta promissis, &c.* Verùm nihil horum
 opposuit prudentissima Virgo, non ignorans, alia humana & vana, &
 alia Divina esse judicia; proinde cum omni resignatione, non obstan-
 tibus quibuscunque difficultatibus, Divinam amplexa est voluntatem.
 Luc. 2. 44. Progredior ulterius. Perditur in templo Filius duodennis, quem
 Marc. 6. 27. per triduum non sine lacrymis quærit; Joannes Baptista innocentissima
 per impium gladium occumbit victima: O quàm tristitia & infausta hæc
 Divinæ Matri de cæde consanguinei sui fuerunt nuntia! Joseph castis-
 simus maritus infirmatur ad mortem, & extremum Sponsæ Virgineæ
 vale dicit: *Adfuit, ait S. Bernardinus, morienti JESUS & MARIA.*
 S. Bernhar- Videt pientissima Mater, quòd Filius per suam doctrinam & tot mira-
 din. To 3. A. cula non referret nisi convitia, contemptus, irrisiones, minas, ca-
 2. c. 3 p. 462. lumnias & lapides, &c. *Nonne hic est fabri Filius, nonne Mater ejus di-
 Marc. 13. 55. citur MARIA? Et scandalizabantur in illo.* Quæ tamen omnia manue-
 Marc. 6. 4. rissima Virgo incredibili morum suavitate tolerat. Tandem dilectissi-
 mus Filius amantissimæ Matri valedicit mortem probrosissimam in in-
 fami crucis trabe subiturus; In horto humi prostratus usque ad mortem
 & sanguinis effusionem coangustatur; Judas proditor pessimus eum
 amicè salutando & osculando in manus tradit peccatorum; capitur,
 & per torrentem Cedron protrahitur; cœditur impudenter in facie veri-
 dicus Salvator; velatur in facie, & multa percussione ac contumelijs
 per noctem oneratur; apud Præsidentem Pilatum iniquissimè traducitur;
 ab Herode dementis instar albâ veste amicitur; imperio Romani Judi-
 cis ad columnam vinctus atrocissimè flagellatur; spineo & cruento sero
 coronatur; toto corpore laceratus innumeræ exponitur multitudini,
 acclamantibus omnibus: *Crucifige, crucifige eum;* crux gravissima las-
 sis ejus humeris injicitur; sub cruenta cruce subsidit humi; vestis ei ex-
 trahitur, & loco solaminis amarissimo potatur felle; clavis ferrea
 infamè

infami affigitur trahi; maledictus pender in ligno, ut omnium medere-
tur vulneribus; moritur heu vitæ Author, ut nos peccato mortuos ad
vitam revocaret æternam; mortuus crudeli lancea in pectore transfigi-
tur; de cruce depositum afflictissima Mater materno gremio excipit.
O piensissima! qualis tunc tibi erat sensus? Quis animus? Qualis mœ-
ror? Dicat, qui potest, ego hoc explicare non possum; & tamen in his
omnibus afflictissima matrum nullum impatientiæ aut indignationis
edidit signum, nec ullam spirabat vindictam, nec hostibus malè precata
est, sed potius cum Filio oravit: *Pater dimitte illis, quia nesciunt, quid* Luc. 23. 34.
faciant.

5. O anima Christiana! da mihi talem Matrem, quæ in unico,
ac unice dilecto Filio talia ac tanta cogatur cernere, cujus tamen animus
non contabescat mœrore ac dolore; & quomodo, oro, possibile fuit,
Domina mea! tam immensum exhaurire dolorum Oceanum? causam au-
di: Virgo hæc Sacratissima cum Divina voluntate semper erat conjun-
ctissima; & quoties in vitæ curriculo ac præsertim tempore passionis se-
cum ingeminavit: *Ita Pater, quoniam sic placitum fuit ante te: Ecce an-* Mat. 27. 28.
illa Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Disce hæc, quisquis es, Luc. 1. 28.
anime mi! imitari virtutes SS. Matris tuæ, frustra enim eam Matrem
tuam vocas, si degeneres filius, non enim sufficit, si obiter ejus festa co-
las, si rosarium subinde aut certas ei preces dicas, si templa & peregrina-
tiones ejus quandoque invisas, si in Sabbato exiguam serves abstinen-
tiam, si sacrum ejus scapulare aut cingulum mancipatus (ut vocant)
aut S. Monicæ gestes, &c. Et interim de profectu & imitatione virtu-
tum ejus parùm sollicitus impuram ac sensualem ducas vitam, omnem
salutis tuæ curam in potentissimum Virginis patrocinium rejiciens, hoc,
inquam, non sufficit, cum SS. Deiparatales exigit cultores, qui virtu-
tes Marianas non verbis sed moribus suis exprimunt, *non enim est specio-* Eccl. 15. 8.
sa laus in ore peccatoris, æmulare igitur charismata meliora. Rebecca
illa ubi sponsum suum vidit tam humilem, in agro contemplantem, &
ire peditem, mox de camelo suo descendit, & præ pudore pallio se co-
operiens ad Isaci pedes se abjecit: *Conspexit Isaac, descendit de camelo,* Gen. 24. 64.
&c. En Sponsus tuus, anima Christiana! candidus & rubicundus humi-
liavit semetipsum usque ad mortem crucis, & Divina Mater ejus in-
famis Nati infamis Mater sub cruce facta est, hic novissimus virorum,
hæc novissima mulierum; & tu in alto sedes camelo honorum, digni-
tatum, divitiarum, æstimationum, ambitionum, deliciarum, vo-
luptatum? Descende, descende, & humilia te, *Esto vilis*, ait S. Bern- S. Bernh. 28.
hardus Cant. Cam.

hardus, quantum potes, nunquam Christo vilior eris; ipse siquidem Rex Regum & Dominus Dominantium vilissimo pretio venalis exponebatur; ipse à vilissimo populo vilissima patiebatur, ipse vilissimo loco tanquam latro cum latronibus neci famosissima tradebatur, ipse cum contemptissimis hominibus contemptissime tractabatur; etenim tanquam malefactor bonus Dominus capitur, tanquam furiosus mansuetus vinculis adstringitur, tanquam pestifer Salvator accusatur, tanquam homicida, vita hominum turpissima morti adjicitur, & damnatur, tanquam leprosus & immundus, mundator criminum, extra mœnia ejicitur, tanquam si ignotus ab omnibus confundendus, ac suffragandus vestibus expoliatur, & nudus in cruce elevatur, & tanquam vilissimus vermis Deus ipse conspuitur, & proculcatur. Et si ille talia ac tanta pro te, quid tu pro illo? Si omnes illi Christi patientis dolores SS. Matri compatiendi fuerunt communes, quid tu pro illa? Et nunquid insignem facis Christo injuriam, si illius immemor vivis passionis, & velut ingratum pecus tuis innatas concupiscentijs, voluptatibus, vitijs? Ita B. Virgini ac Matri dolorosæ planè injuriosus es, & totalis ingratus; si ipsi tanquam filius non compateris, quem sub cruce per Christum tanto cum dolore & lacrymis generavit.

Joan. Pier.
Hierogl.
l. 23. c. 17.

6. Refert Joannes Pierius de Pica, quæ, ubi Romæ aliquando buccinatores audierat, tantæ rei novitate obstupefacta alto silentio per aliquot dies conticuit, tandem repente quasi de somno expergefata omnem illum buccinatorum sonum, harmoniam & musices numeros summâ omnium admiratione imitata est. Oves Labani, quia virgas à Jacob decorticatas, & in canalibus, ubi aqua effundebatur, positas, sedulo contemplatæ sunt, similem in fœtibus reddiderunt formam: *Factumque est, ut oves intuerentur virgas, & parerent maculosa & varia, & diverso colore respersa.* Quid in ovibus rationalibus non possit Christi JESU Crucifixi & sanctissimæ Matris ejus dolorosæ exemplum, si eorum vitam & mores attentiore mente fuerint contemplatæ? Habet hoc umbra, quod hominis gestus & gressus, nutus omnes & corporis motus exactè imiteretur; unde rectè Origenes supra illud Threnorum: *In umbratua vivemus: In umbra*, inquit, *ejus* (loquitur de Christo) *vivemus, hoc est, ad imitationem ejus.* De Ruth recenset Scriptura; quod post terga metentium spicas collegerit; colligamus & nos reliquias virtutum dolorosæ Virginis MARIE, fortitudinis videlicet, obedientiæ, charitatis, patientiæ, resignationis, paupertatis, fervoris in bonis, mansuetudinis, contemplationis, silentij, mortificationis, puritatis, &c. Et quemadmodum pictores sæpè inspicere assolent exemplaria, ut ea pingendo imi-

Thren. 4. 20.
Orig. in
Catena.
Ruth. 2. 3.

imitentur, ita nos Clientes, ac Sodales, imò filij **MARIÆ** hujus pietissimæ Matris nostræ exemplar virtutum jugiter intueamur, ut ea imitemur, & hic est cultus præcipuus imitatio virtutum: *Hæc, ait S. Gregorius Thaumaturgus, credentium firmamentum & piorum perfectum exemplum, & doctissimus Idiota: Virtutum exemplar MARIÆ est.*

*S. Gregor.
Thaum. ser.
2. de An-
nunt. Idiot.
de Laud. B. V.
Justin. Mie-
chor. to. 2.
disc. 232.
Hadr. Lyr.
in Trisag.
pauſa. 9. &
aliy.*

7. Coronidem huic nostræ imponat Considerationi S. Philippus Benitius, cui, ejusque primis Socijs, cum in die Parasceves Christi Redemptoris nostri cruciatus & SS. Matris ejus dolores piâ ac gratâ mente recolent, ipsa hæc SS. Deipara Angelis Passionis Dominicæ instrumenta præferentibus, stipata apparuit, illa verò vestem nigram ac lugubrem, quam imposterum in suorum dolorum gestarent memoriam, unâ manu, & alterâ regulam S. Augustini, quam profiterentur, præterulit: *Et hinc, inquit, vester erit habitus, & servi MARIÆ Virginis vocabimini.* Qui præclarus Ordo anno Christi 1231 fundatus etiamnum hodie appellatur Ordo Servorum MARIÆ, quibus septem primis sacri Ordinis Socijs & Fundatoribus, cum Florentiam introissent, infans ex brachijs Matris pendens cum alijs infantibus acclamavit: *Hi sunt servi MARIÆ.* Quam beato autem sine omnes isti servi dolorosæ Matris DEI expirarint, vide R. P. Casparum Tausch S. J. in libro de dolorosa Matre apud me fol. 600. ubi & plures praxes colendi hanc dolorosam Matrem reperies.

Quid nunc restat, Lector Mariane! quam ut hanc SS. Deiparam sub cruce totius generis humani Matrem constitutam piâ devotione recolamus, atque veneremur, quæ sanguinem suum, quem in incarnatione Filio obtulit, in passione per eundem Filium effudit, & gladio Simeonis faucia humanæ salutis, quantum fieri poterat, collaboravit. Faxit Deus, ut hæc devotio erga dolorosam Virginem ubique locorum in Ecclesia Dei crescat, & in honorem illius pluribus in locis erigantur

Sodalitates. O felices clientes illos, qui sub tutela ac

protectione dolorosæ Virginis inq-

riuntur.

CON